Sunterkloas Veurleesverhoalen - Hoofdstuk 15 Sunt-Nikloas bestaait

-ain noa leste verhoal, as Annebeth aal haalf en haalf nait meer ien Sunterkloas looft-

“Denkstoe dat Sunt-Nikloas bestaait?”, vragt opa aan Annebeth.

Annebeth kikt op van heur kleurploat.

Zai zit aan ain kant van hoge toavel te kleuren en opa zit aan aander kaant te krantlezen.

“Woarom vragt e dat?”, denkt Annebeth. “Wil e waiten wat ze lest op t schoulplaain heurd het?”

Doar heurde ze twij grote jonges tegen lutjekes zeggen dat Sunterkloas nait bestaait.

Lutje kiender begrepen t nait.

En Annebeth dochde: “Ach, loop toch hin”.

Mor nou begunt opa ook aal.

Sunterkloas bestaait, of nait?

Vanmörnt, dou Sunterkloas ien t dörp kwam, laipen der Swaarte Pieten ien ale kleuren van regenboog.

Onder t eten zee mama tegen pa:

“Messchain haar Swaarte Piet vrouger ook aal n kleur. Of zol e aaltied aal swaart west hebben?”

“Nee, guster was e nog wit”.

Moeke laagt wat, net of is t gekhaid.

Mor din zegt ze: “Doe waize voak wat”.

Der is wat mit Sunterkloas, dat wait Annebeth wel zeker.

Mor wat?

“Zelt nog voak heuren mouten, Annebeth”, begunt opa plechteg, “dat Sunterkloas nait bestaait”.

Ze kikt hom aan mit grote ogen.

“Ik zeg traauwens laiver: Sunt-Nikloas. Dij bestaait”.

Opa kikt Annebeth aan, net of twievelt e of e t verhoal wel òfmoaken zel.

“Sunt-Nikloas bestaait as Idee”.

Hai holdt even stil.

“n Idee is wat minsken ien loop van geschiedenis ontdekt hebben. En dou ze t ainmoal ontdekt haren, begrepen ze dat t Idee der hailtied aal west haar. Ook dou ze der nog gain wait van haren”.

Annebeth prakkezaaiert: “t Was der nait en toch was t der aal”.

“Hou bestaait t”, denkt ze haardop.

“Dat is spieker op kop sloagen”, glundert opa.

“Sunt-Nikloas is n aangekled Idee”.

Annebeth kikt noar heur kleurploat.

“Bis der nog?”

“Joa wis”.

“Wie klaiden t Idee aan mit goudhaid. Elk minsk het besef van goudhaid. Ook aal zainen je t op t moment naarns, din heb je t eerder messchain wel ais zain. Of je hopen t nog ais te zain.”

Opa wacht weer even.

“En wie beklaiden t Idee mit schoonhaid. Ook aal staait wereld om joe tou vol mit apmoal lelke dingen, din heb je toch n vermoeden van schoonhaid”.

“Mor t mooiste klaid dat we t Idee aantrekken, is laifde.

Goudhaid is mooi, mor zunder laifde is t nait meer as dat.

Schoonhaid is alderlaifst, mor mit laifde n schitternde sieroad.

Annebeth lustert vol aandacht, ze looft dat ze opa begript.

“Kiek”, gaait opa zien reloas verder, “Sunt-Nikloas gaait gekled ien t mooie klaid van goudhaid, en ien t witte klaid van schoonhaid. Doar overhin komt vuurrode mantel van laifde, mit n mijter as kroon”.

Opa kikt zien klaindochter aan.

t Was Annebeth aal wel ais opvalen, dat Sunterkloas sums n bril op het en sums nait.

Sums het e broene ogen en sums blaauwen.

“Zit der ien t Sunterkloaspak elke keer n aander man?”

“Krekt”, zegt opa, “en sums n vraauw. t Is aaid tzulfde Idee, geliek aankled, mor n aandere persoon”.

Hoofdstuk 15 Sunt-Nikloas bestaait
Uit: Sunterkloas Grunneger Veurleesverhoalen
Auteur: Klaas Pieterman

Sunterkloas